

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Maj 2018 r.

27.05.2018 r.

Rok XI nr 103

Matka

nieładzki urok gwiazd nad sputnikami
nieładzki pomysł śmierci
nieładzkie cierpienie
nieładzki czas co czeka z krótkim nożem renty
nieładzkie piękno mistrzów
a tu zwykła matka
jej nos okulary i pacierz na stole
moczopełna pietruszka
z selerem sałatka
i bardzo ludzka miłość
z początkiem romantycznym
z krzyżykiem na końcu
bez środka

ks. Jan Twardowski

SPRAWOZDANIE WIZYTACYJNE

/niektóre dane/

na wizytację pasterską w dniu 3 czerwca 2018 r.

Parafia Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie ul. Jodłowa 15

I. HISTORIA PARAFII

1. Najważniejsze daty z historii parafii:

Parafia należy do powstałej 25 III 1992 r. Diecezji Pelplińskiej. Biskupem Ordynariuszem jest Ks. Bp Ryszard Kasyna, a pomocniczym biskupem do końca listopada 2017 r. był Ks. Bp Wiesław Śmigiel.

24 XI 2002 r. Ks. Biskup Jan Bernard Szłaga poświęcił plac pod budowę nowego kościoła i krzyż,

23 XI 2003 r. Ks. Biskup Jan Bernard Szłaga poświęcił kaplicę, stanowiącą przez rok filię par. Matki Kościoła.

Dnia **1 IX 2004 r.** została ustanowiona przez Ks. Bpa Diecezjalnego Jana Bernarda Szlagę nasza parafia pod wezwaniem Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie.

Od **2 IX 2004 r.** pierwszym proboszczem parafii został ks. Janusz Gojke, dotychczasowy wikariusz w par. Matki Kościoła.

13 XI 2005 r. Ks. Bp Ordynariusz odprawił Mszę św. odpustową i poświęcił plac pod fundamenty świątyni oraz poświęcił wybudowany tzw. „łącznik”, gdzie mogli zamieszkać księża.

14 IV 2008 r. Ks. Bp Piotr Krupa odbywa pierwszą wizytację kanoniczną

22 XI 2009 r. Ks. Bp Jan Bernard Szłaga poświęcił i wmurował Kamień Węgielny oraz Akt Erekcji w murach świątyni

18 XI 2012 r. Ks. Biskup Wiesław Śmigiel poświęcił parter domu parafialnego.

19 III 2014 r. Ks. Biskup Ordynariusz Ryszard Kasyna odwiedził po raz pierwszy naszą parafię i udzielił sakramentu bierzowania

7 – 14 IX 2014 r. Ojcowie Pallotyni po raz pierwszy przeprowadzili Misję Parafialną

1 – 4 III 2015 r. Renowacja Misji Parafialnych

22 XI 2017 r. Ks. Biskup Wiesław Śmigiel w uroczystość odpustową Chrystusa Króla odprawił

dokończenie na str. 2

dokończenie ze str. 1

Mszę św. w środku nowego kościoła i poświęcił wybudowaną świątynię w stanie surowym zamkniętym.

25 XII 2017 r. Pasterka w nowej świątyni i przejście na stałe już z kaplicy do świątyni

2. Ostatniej wizytacji pasterskiej dokonał Ks. Biskup Wiesław Śmigiel dnia 17 maja 2013 roku.

I. STAN PERSONALNY PARAFII

A. Parafianie – statystyki

	2013	2014	2015	2016	2017
1. Liczba mieszkańców w obrębie parafii: /szacunkowo/	5500	5500	5500	5500	5500
2. Liczba wiernych (katolików):	5100	5200	5240	5210	5290
3. Liczba rodzin katolickich:	1800	1890	1900	1920	1950
4. Liczba związków niesakramentalnych:	40	45	50	60	70
5. Liczba bezwyznaniowych:	80	85	83	90	100
6. Inne wyznania (jakie, ilość): (najwięcej Jehowici, później Zielonoświątkowcy i śladowo Prawosławni, Adwentyści Dnia Siódmego i Ewangelicy)	ok. 70	ok. 80	ok. 85	ok. 85	ok. 90
CHRTYZY	ch- 39 dz- 18	ch - 24 dz - 27	ch- 23 dz- 27	ch - 18 dz - 35	ch - 44 dz - 36
liczba chrztów dzieci do 1 roku życia					
liczba chrztów dzieci do 7 roku życia	-	-	-	-	-
liczba chrztów osób dorosłych	-	-	-	-	-
Ogółem:	57	51	50	53	70
1 KOMUNIA ŚW.: chłopcy	35	-	33	47	57
dziewczynki	34	-	31	29	52
Ogółem:	69	-	64	76	109
BIERZMOWANIE: młodzież	43	60	37	35	42
dorośli	-	2	-	-	-
Ogółem:	43	62	37	35	42
Sakrament Chorych	48	40	45	50	50
Sakrament Małżeństwa	9	6	11	12	6
Liczba związków zawartych kanonicznie – pomiędzy stronami katolickimi					
liczba małżeństw mieszanych — pomiędzy stroną katolicką i niekatolicką	-	1	-	-	-
Ogółem:	9	7	11	12	6
Liczba zmarłych	21	30	40	35	37
Liczba rozdanych Komunii św.	ok. 90 tys.	ok. 95 tys.	ok. 100 tys.	ok. 110 tys.	ok. 115 tys.

D. Współpracownicy parafialni

Rada Ekonomiczna

1. Sławomir Topolski – przewodniczący

2. Konrad Kampowsi

3. Krystyna Kampowska

4. Stanisław Harasimowicz

5. Jerzy Dettlaff

6. Mieczysław Mędyk

Rada Duszpasterska

1. Marek Piwoński - przewodniczący

2. Tomasz Zieman

3. Narcyz Korda

4. Bożena Korda

5. Barbara Topolska

6. Sławomir Topolski

7. Gajdus Elżbieta

8. Ewa Elias

9. Alicja Bednarz

10. Lidia Ciecierska

Parafianie tworzący Radę Ekonomiczną i Radę Duszpasterską są ludźmi głębokiej i żywej wiary, oddani Kościołowi całym sercem i wspierają ks. proboszcza nie tylko życzliwością i roztropną radą, ale służą również konkretną pomocą w wielorakich potrzebach parafii. Są związani z parafią od początku jej istnienia. Są przedstawicielami różnych grup przyparafialnych.

Obie Rady zostały zatwierdzone po raz pierwszy oficjalnie przez Ks. Biskupa Diecezjalnego **14 III 2008 r.** W Obecny składzie odnowione i zatwierdzone przez Ks. Biskupa Ordynariusza **4 maja 2018 r.**

Ks. Proboszcz

Spróbuj to przemysleć

SYN SAMOTNEJ MATKI...

Syn samotnej matki urodził się w pewnej zapadłej miejscinie. Rósł w innej osadzie, gdzie pracował jako stolarz aż do trzydziestego roku życia. Następnie przez trzy lata obchodził ziemię, nauczając.

Nie napisał żadnej książki.

Nie otrzymał nigdy publicznego urzędu.

Nie miał własnej rodziny ani domu.

Nie uczęszczał na uniwersytet.

Nie oddalił się więcej niż trzydzieści kilometrów od miejsca swoich narodzin.

Nie osiągnął niczego, co można nazwać sukcesem.

Nie miał żadnych pism uwierzytelniających, tylko samego siebie.

Miał zaledwie trzydzieści trzy lata, gdy opinia publiczna obróciła się przeciw niemu. Jego

przyjaciele uciekli. Został sprzedany swoim wrogom i osądzony w pożałowania godnym procesie. Przybito go do krzyża, pomiędzy dwoma złoczyńcami. Gdy umierał, jego oprawcy pogrywali w kości o jego ubranie – jedyną własność, jaką posiadał na ziemi. Kiedy umarł, został złożony do grobu, użyczono go przez przyjaciela, powodowanego litością.

Trzeciego dnia ten grób był pusty.

Minęło dwadzieścia wieków i oto dzisiaj On stanowi centrum historii ludzkości. Nic nie zmieniło tak bardzo życia człowieka na ziemi: ani przemarsze wojsk, ani przemieszczające się floty, ani obradujące parlamenty, ani królujący władcy czy myśliciele i naukowcy zebrani razem – jak to jedno samotne istnienie.

MŁODZI

Pewien młody człowiek, uczestniczący w biegu przez pustynię, zagubił się pomiędzy niezliczonymi wydhami i skałami. Nie mógł odnaleźć właściwego kierunku. Jednak nie upadł na duchu, lecz z odwagą podjął wędrówkę. Po kilku godzinach błędzenia słońce i upał zaczęły mu dokuczać. Siły go opuściły. Osłabiony wsparł się na skałach obok skrzyżowania trzech szlaków, które zniknęły w oddali. „Wody!” zaczął szeptać ochryple.

Przejeżdżał tam znany ze swych doświadczeń lekarz. Zmierzył chłopca wzrokiem i powiedział:

- Młodzieńcze pamiętaj, że twój organizm potrzebuje dziennie przynajmniej dwóch litrów wody. Najważniejsza jest woda, a nie jakieś świątwa, które wy pijecie”.

Przejeżdżał naukowiec, który przystanął i z satysfakcją wyjaśnił właściwości H₂O oraz cud, dzięki któremu atomy łącząc się z sobą tworzą trzeci, bardzo użyteczny element.

Jedną ze ścieżek przejeżdżał ksiądz i powiedział chłopcu kazanie. Wyjaśnił mu, że jego pragnienie wody jest całkiem słuszne i

zrozumiałe oraz zaproponował, by w oparciu o to doświadczenie pomyślał również o pragnieniu wyższych rzeczy.

Przejeżdżał również pijak, który pokazał butelkę wódki i kpiąco powiedział, że to coś bardziej wartościowego od wody. Wszyscy przejechali i oddalili się w swych pojazdach, wznosząc w powietrze tumany kurzu. Młodzieniec pozostał na swoim miejscu, na rozdrożu, leżąc na piasku i prosząc coraz cichszym głosem: „Wody!”. Drogi Ameryki Południowej przerywają przymyślnie kamienie, zwane „ceferinos”.

Na każdej z tych przym znajduje się butelka z wodą.

Butelki z wodą zostawiają kierowcy ciężarówek, na pamiątkę pewnej historii.

Niegdyś na jednej z tych równin zbłądziła matka z małym dzieckiem.

Dziecko umierało z pragnienia, więc matka nakarmiła go własną krwią.

Znalazł ich kierowca ciężarówki. Uratował dziecko, matka już nie żyła.

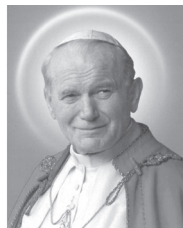
Czy jest ktoś, kto buduje „ceferinos” na drogach młodzieży naszych czasów?

**opracowała Grażyna Demska
(zacerpnięte z opowiadań Bruno Ferrero)**

Z dziedzictwa Jana Pawła II

BOŻE CIAŁO

W ŻYCIU JANA PAWŁA II – (cz.1)

W 1246 r. biskup Robert de Thourotte, daleki poprzednik Księdza Biskupa na stolicy w Liege, ustanowił w swojej diecezji święto eucharystyczne znane od tamtego czasu pod nazwą „Bożego Ciała”; uczynił to na prośbę Julianny z Comillon, która już wcześniej ułożyła oficjum na Corpus Domini, Ewy z kościoła St. Martin i innych mieszkańców Liege. Kilka lat później, w 1264 r. papież Urban IV nakazał, aby święto Bożego Ciała było obchodzone w całym Kościele powszechnym, wskazując przez to na doniosłe znaczenie adoracji eucharystycznego Ciała naszego Pana.

„Jezus nie jest już obecny wśród ludzi w taki sposób jak wówczas, gdy chodził drogami Palestyny. Po zmartwychwstaniu ukazał się niewiastom i uczniom w swoim ciele uwielbionym. Potem zaprowadził apostołów „ku Betanii i podniósłszy ręce błogosławił ich [...], rozstał się z nimi i został uniesiony do nieba” (Łk 24,50-51). Jednakże odchodząc do Ojca, Chrystus nie oddalił się od ludzi. Pozostaje zawsze wśród swoich braci i tak jak obiecał, towarzyszy im i prowadzi ich przez swego Ducha. Jego obecność jest teraz innej natury. Jak bowiem wiadomo, „podczas Ostatniej Wieczerzy, gdy Chrystus spożył już Paschę ze swymi uczniami i miał przejść z tego świata do Ojca, ustanowił ten sakrament jako wieczną pamiętkę swej męki [...], największy spośród wszystkich cudów; tym zaś, którzy mieliby się smucić z powodu Jego odejścia, pozostawił ten sakrament jako źródło niezrównanej pociechy” (św. Tomasz z Akwinu, Oficjum na Boże Ciało, 57, 4). Ilekroć sprawujemy w Kościele Eucharystię, wspominamy śmierć naszego Zbawiciela, wyznajemy Jego zmartwychwstanie i oczekujemy Jego przyjścia. Nie ma zatem cenniejszego i większego sakramentu niż Eucharystia. Kiedy przyjmujemy komunię, zostajemy wcieleni w Chrystusa. Nasze życie zostaje przemienione i wywyższone przez Chrystusa.

Poza liturgią eucharystyczną Kościół otacza czcią Eucharystię, która powinna być „przechowywana [...] jako duchowe centrum wspólnoty zakonnej i parafialnej” (Paweł VI, *Mysterium fidei*, 68). Kontemplacja przedłuża komunię i pozwala na długotrwałe spotkanie z Chrystusem, prawdziwym

Bogiem i prawdziwym człowiekiem. Przez kontemplację pozwalamy Mu patrzeć na nas i doświadczamy Jego obecności. Gdy kontemplujemy Go w świętym sakramencie ołtarza, Chrystus zbliża się do nas i wnika w nas głębiej niż my sami; przez przemieniające zjednoczenie z sobą daje nam udział w swoim Boskim życiu, a przez Ducha otwiera nam dostęp do Ojca, jak to sam powiedział Filipowi: „Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca” (J 14,9). Kontemplacja, która jest także pragnieniem komunii, łączy nas głęboko z Chrystusem, w szczególności zaś sposób łączy tych, którzy nie mogą przyjąć komunii.

Trwając w milczeniu przed Najświętszym Sakramentem, odkrywamy Chrystusa w pełni i realnie obecnego, Jego adorujemy i z Nim obcujemy. Nie doświadczamy Go jednak i nie zbliżamy się do Niego przez zmysły. To wiara i miłość każą nam uznać, że pod postaciami chleba i wina obecny jest Chrystus — Ten, który udziela nam „pełni dobrodziejstw dokonanego przez siebie Odkupienia — Nauczyciel, Dobry Pasterz, najmiłszy Ojcu Pośrednik” (Leon XIII, *Mirae caritatis*). Jak przypomina Księga wiary wydana przez biskupów Belgii, modlitewna adoracja Najświętszego Sakramentu jednoczy wiernych „z tajemnicą paschalną, daje im udział w ofierze Chrystusa, której Eucharystia jest «trwałym sakramentem»”.

Cześć oddawana Najświętszemu Sakramentowi jest zarazem głębokim aktem dziękczynienia, jakie składamy Ojcu za to, że w swoim Synu nawiedził i odkupił swój lud. Przez ofiarę krzyża Jezus dał życie światu i uczynił nas przybranymi synami na swój obraz, ustanawiając szczególnie głębokie więzi, które pozwalają nam nazywać Boga pięknym imieniem Ojca. Jak przypomina nam Pismo Święte, Jezus spędzał całe noce na modlitwie, zwłaszcza wówczas, gdy miał podjąć ważne decyzje. Chrześcjanin, naśladować swego Mistrza i Pana, przyjmuje na modlitwie postawę synowskiej ufności i otwiera swoje serce i dłonie, aby odebrać dar od Boga i podziękować mu za Jego dobrodziejstwa, które otrzymał darmo.

dokończenie na str. 5

Symbolika liturgiczna

Dary Ducha Świętego – DAR RADY

Dar rady jest kunsztem orientacji w moralnej złożoności życia, zarazem jest darem dodającym siły w podejmowaniu decyzji w Duchu Świętym w praktycznych sytuacjach życiowych. Dar ten prowadzi nas do cnoty roztropności. Sprawia, że dusza działająca pod jego wpływem odróżnia natychmiast, jakby instynktownie, co należy czynić a czego nie. Jest to działanie równoległe jeśli chodzi o nasze postępowanie czy też o kierowanie innych.

Dar rady, jak wszelka łaska, nie zamieszka w duszy nieprzygotowanej na jej przyjęcie. Koniecznym warunkiem, aby ją otrzymać jest nasze otwarcie się na to czego pragnie Bóg i to co się Jemu podoba. Istotnym warunkiem zachowania tego daru jest modlitwa. Modlimy się słowami, które znamy od dzieciństwa, które nauczyli nas nasi rodzice, dziadkowie, ale także spontanicznie naszymi słowami: »„Panie pomóż mi, doradź mi! Co powinienem teraz zrobić?”«
Przez modlitwę czynimy to miejsce na działanie Ducha Świętego. Wykorzystujmy każdą chwilę naszego życia na modlitwę prosząc aby Duch Święty obdarzył nas darem rady, czynimy to; w autobusie, na spacerze, w drodze. Przykładem tego jest Maryja. Przygotowanie jej na wszystkie dary łaski Bożej było wysokie i najzupełniejsze. A cechy jej przygotowania to czystość serca i słuchanie głosu Bożego. Dar ten ma wymiar wspólnotowy, gdyż Pan Bóg przemawia także przez naszych braci i siostry.

Trudno jest wsłuchiwać się w głos rady, gdy ma się umysł rozbity na wiele różnorodnych czynności, trudno również innym jeśli nie ma się odpowiedniego skupienia. Maryja, czuwając nad sobą czuwała najpierw nad duszami innych. W jej słuchaniu postanowień Bożych można odnaleźć przykład dla nas, radę jak postępować i mieć w niej rękojmię zbawienia.

Duch Święty w chwili, kiedy Go przyjmujemy i gościmy w naszych sercach natychmiast zaczyna czynić nas wrażliwymi na Swoją radę i ukierunkowywać nasze myśli, uczucia i nasze intencje według serca Bożego. Równocześnie prowadzi nas coraz bardziej, byśmy kierowali wewnętrzne spojrzenie ku Jezusowi, jako wzorowi naszego działania i odnoszenia się do Boga Ojca i naszych braci. Duch Święty poprzez dar rady czyni nasze sumienie zdolnym do dokonywania konkretnego wyboru w komunii z Bogiem, zgodnie z logiką Jezusa i Jego Ewangelii. W ten sposób Duch Święty pomaga nam wzrastać wewnętrznie. Sprawia, że rozwijamy się pozytywnie, we wspólnocie i pomaga nam, byśmy zdawali się na łaskę i niełaskę egoizmu i swojego widzenia rzeczy.

Duchu Święty proszę Cię o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował.

Marek Piwoński

► Pięknie jest przebywać z Jezusem: spoczywając na Jego piersi jak uśmiałany uczeń, możemy doznać nieskończonej miłości Jego Serca. Uczymy się głębiej poznawać Tego, który oddał całego siebie, w różnych tajemnicach swego Boskiego i ludzkiego życia; w ten sposób stajemy się uczniami i sami włączamy się w ten proces składania i przyjmowania daru, ku chwale Boga i dla zbawienia świata. „Pójście za Chrystusem nie jest zewnętrznym naśladownictwem, gdyż dotyka samej głębi wnętrza człowieka” (Veritatis splendor, 21). Jesteśmy powołani do naśladowania Go, abyśmy stopniowo upodobniali się do Niego, byśmy pozwolili Duchowi

działać w nas i wypełnili misję, która została nam powierzona. W szczególności miłość Chrystusa przynagla nas do nieustannego dążenia do jedności Kościoła, do głoszenia Ewangelii aż po krańce ziemi i do służby człowiekowi; „My, liczni, tworzymy jedno Ciało! Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba” (por. 1 Kor 10, 17): oto Dobra Nowina, która napelnia radością serce człowieka i ukazuje mu, że jest powołany do błogosławionego życia z Bogiem. Misterium eucharystyczne jest źródłem, ośrodkiem i szczytem wszystkich dzieł duchowych i charytatywnych Kościoła (por. Presbyterorum ordinis, 6). Cdn.

opr. Ks. Bartosz

Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste”

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA ”KRÓLUJ NAM CHRYSTE”

**Dnia 09 czerwca o godz. 15:00, w naszym kościele odbędzie się
ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE CZŁONKÓW STOWARZYSZENIA
„KRÓLUJ NAM CHRYSTE”**

Zapraszamy wszystkich członków stowarzyszenia.

Porządek dzienny zwyczajnego walnego zgromadzenia

1. Otwarcie zebrania i wybranie przewodniczącego oraz sekretarza zwyczajnego walnego zgromadzenia
2. Przedstawienie sprawozdania finansowego i merytorycznego za 2017 rok.
3. Podjęcie uchwał w sprawie zatwierdzenia sprawozdania finansowego za 2017 rok.
4. Podjęcie uchwał w przedmiocie udzielenia absolutorium członkom zarządu z wykonania obowiązków w 2017 roku.
5. Wolne wnioski

Akcja pomocy przy wypełnianiu zeznań podatkowych za rok 2017

Stowarzyszenie nasze od 27 lutego 2018 roku do 29 kwietnia 2018 roku przeprowadziło po raz kolejny akcję pomocy parafianom przy wypełnianiu zeznań podatkowych za rok 2017.

Nasi przedstawiciele służyli pomocą osobom mającym wątpliwości w prawidłowym wypełnieniu PIT-u.

Z pomocy przy wypełnianiu zeznań podatkowych skorzystało 109 osób.

Grażyna Demska

Naśladowanie Chrystusa

„Wy zaś z weselem wodę czerpać będziecie ze źródeł zbawienia” (Iz 12, 3). Jakże wielką radością obdarzasz nas Panie, że możemy czerpać z pełnego źródła i pić z niego do woli, abyśmy nie uschli, ale mieli Życie w sobie. Obdarzaj nas błogosławieństwem swojej łaski, byśmy godnie i pobożnie przystępowali do Twe-go Najświętszego Sakramentu. Pobudź nasze serca do większej miłości ku Tobie i wyrwij nas z

tępej oціężałości. Oświeć nasze oczy, abyśmy się zwrócili ku Tajemnicy tajemnic i umacniaj nas abyśmy żyli wiarą niezachwianą. „Bo Twoje to działanie, przekraczające wszelką ludzką siłę. Twoje święte ustanowienie, nie wymysł człowieka”. W swojej zbawiennej Osobie, nawiedź nas, abyśmy skosztowali obfitości, jaka kryje się w Sakramencie Eucharystii. Nikt nie jest sam w stanie pojąć tego i zrozumieć, bo przechodzi to nawet inteligencję aniołów. „Panie, w pro- ►

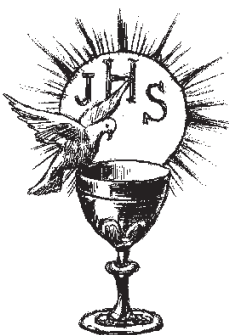
dokończenie na str. 7

Więści z budowy

*Bóg zapłać za ofiary, które wpływają na budowę naszej świątyni.
W miesiącu kwietniu w zbiórce po rodzinach zebrano w naszej parafii **12 tys. 610 zł.**
Bóg zapłać również za ofiary, które w inny sposób są przekazywane na budowę,
a także bezpośrednio wpływające na konto parafialne.*

► stocie serca, w dobrej i silnej wierze i za Twoim przyzwoleniem zbliżam się do Ciebie z czcią i nadzieją i wierzę głęboko, że jesteś tu, w tym Sakramencie: Człowiek i Bóg". Ty chcesz abyśmy przyjmowali Ciebie i łączyli się z Tobą w miłość. Uzdrawiasz nasze dusze i ciała, leczysz nasze wady, powściągasz namiętności, umniejszasz i pomagasz przezwyciężyć pokusy, napelniasz nas łaską Ducha Świętego, pomnażasz w nas ledwo kielkujące dobro, umacniasz wiarę, dodajesz nadziei i rozpalasz miłość. W Komunii świętej podtrzymujesz i posilasz słabość ludzką, obdarowując nas głęboką, wewnętrzną radością. „Bo wlewasz w nas nowe siły przeciw cierpieniom i z dna rozpaczny dźwigasz ku nadziei Twojej opieki, radujesz i oświecasz do wnętrza jakby nową łaską, a ci, którzy przedtem wątpili i bez entuzjazmu myśleli o Komunii świętej, potem, pokrzepieni duchowym pokarmem i napojem, uświadamiają sobie, że zmienili się na lepsze". Panie Jezu, tak zbawiennie działasz na swoich wybranych, aby poznali w prawdzie, jak słabi są sami w sobie, oziębli i zatwardziali. Dopiero dzięki łasce otrzymanej od Ciebie stają się żarliwi, pełni zapału i pobożności. Czy ktoś, kto stoi obok płonącego ognia, nie przejmie od niego choć trochę ciepła? Chociaż nie możemy jeszcze stanąć cali w duchu i ogniu jak cherubiny i serafiny, jednak staramy się schwytać choć mały płomyk „Boskiego pożaru". Dopełnij nasz Zbawicielu, swoją łaskawością i miłosierdziem, to czego nam jeszcze brak i spraw, aby przez częste przystępowanie do Stołu Pańskiego, rosła w nas pokorna miłość ku Tobie. Dziękujemy Ci za Kościół święty i kapłanów, którzy pośredniczą między Bogiem, a ludźmi, sławia

Pana i budują z wiernymi Kościół Boży. Jednak „choćbyś miał czystość aniołów i świętość Jana Chrzciciela, nie byłbyś godzien przystępować do Sakramentu Ołtarza ani go udzielać. Bo nie zasługi człowieka pozwalają mu święcić i udzielać Sakramentu Chrystusowego i spożywać pokarm anielskiego chleba. Wielka to posługa i godność kapłanów; otrzymali to, czego nie dano aniołom. Bo tylko kapłani wyświęceni przez Kościół mają prawo konsekrować Ciało Chrystusa". Dlatego Kapłan powinien jaśnieć Bożymi cnotami i dawać ludziom wzór dobrego życia, wiernie i pobożnie składając ofiarę Panu. „Kapłan jest jakby pomocnikiem Bożym posługującym się słowem Boga za Jego rozkazaniem i ustanowieniem, ale to Bóg jest prawdziwym sprawcą i niewidzialnym szafarzem, Jego woli podlega wszystko, a co rozkaże, to się stanie". Odziany w szaty liturgiczne, kapłan jest zastępcą Chrystusa i modli się żarliwie i pokornie do Boga za siebie i za cały lud. „Nosi na szatach znak Krzyża Pańskiego, aby pamiętał zawsze o męce Chrystusowej, by szukał pilnie śladów Jezusa i starał się kroczyć za Nim gorliwie. By krzywdy doznane od ludzi umiał znosić cierpliwie dla Boga. By ubolewał nad własnymi grzechami i z całym współczuciem oplakiwał grzechy bliźnich". Niech Chrystus będzie uwielbiony w Kościele świętym, kapłanach i szafarzach Najświętszego Sakramentu, niech ukazuje nam słuszną drogę, jak przygotować się do przyjęcia Jego Ciała i Krwi, odpowiadając tą wielką i Bożą ofiarę.

**Na podstawie książki Tomasza a Kempisa
„O naśladowaniu Chrystusa”
Marzena Zoch**

i INFORMACJE OGÓLNE I SPRAWY BIEŻĄCE

Intencja Żywego Różańca na miesiąc czerwiec

“O błogosławieństwo Boże dla bierzmowanych i młodzieży”

Statystyka parafialna kwiecień 2018

Sakramentu chrztu udzielono 4 dzieciom.

Do Pana odeszły 2 osoby.

Msze Święte:

Niedziele i Święta: 8.00, 10.00, 11.30, 18.00

Święta „zniesione”: 7.00, 10.00, 16.00, 18.00

Dni powszednie: 7.00, 18.00

Biurowie parafialne czynne:

od poniedziałku do piątku rano-bezpośrednio po Mszy Św. oraz od 17.00 do 17.45.

Mój Chrystus

Miesięcznik parafii Jezusa Chrystusa,
Króla Wszechświata w Tczewie

Parafia p. w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata
83-110 Tczew
ul. Jodłowa 15; www.chk.tcz.pl
Tel. 58 5338929 Ks. Proboszcz **Janusz Gojke**
Tel. 58 5325925 Ks. Wikariusz **Bartosz Kleist**

Konto Parafialne: 09 1020 1909 0000 3102 0073 2925

Wydawca: Stowarzyszenie „Króluj nam Chryste” na rzecz budowy Kościoła p.w. Jezusa Chrystusa, Króla Wszechświata w Tczewie

Skład i druk: Zakłady Graficzne Tczew, tel. 58 531 57 30